

sach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. № 40, poz. 337).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Minister Spraw Zagranicznych: *G. Narutowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamieński*

1019.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 9 grudnia 1922 r.

o taksie aptekarskiej.

(Prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zamiast cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 listopada 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 101, poz. 931).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Załącznik do rozp. M. Z. P.
z d. 9.XII.22 r. poz. 1019.

Taksa za prace przy recepturze. (TAXA LABORUM).

1. Za odważenie, według recepty lekarza, środków leczniczych o ile nie pobiera się opłaty, wynikającej z następnych pozycji, z wyjątkiem 18, 19 i 20, bez względu na ilość	Mk. fen.
200.—
2. Za zmieszanie cieczy w ilości, nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników.	480.—

Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	Mk. fen.
115.—
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek środków leczniczych, bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	640.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	130.—
4. Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturaciones), zawiesiny (emulsiones), zawieszono-napary, powidełka i galaretki, bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników, gdy ogólna waga lekarstwa nie przekracza 250 gramów.	850.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 250 gramów	170.—
Za rozpuszczenie w nich, albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakichkolwiek środków, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	200.—
Za dodanie i zmieszanie z nimi jakichkolwiek składników, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	130.—
5. Za rozważenie płynów na dozy za każdą	60.—
6. Za napełnienie (z zatopieniem, sterylizacją i rozważeniem) szklanych ampułek, za pierwsze trzy	900.—
za każdą następną	80.—
7. Za sterylizację cieczy nie w ampułkach, bez względu na ilość	900.—
8. Za przyrządzenie plastra lub maści z dwóch lub kilku środków w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	720.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 100 gramów	140.—
9. Za rozważenie maści na dozy nieprzekraczające 5 gramów za każdą	50.—
10. Za krajanie lub proszkowanie wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilości łącznie do 100,0	330.—
Powyżej 100,0 za każde następne 100,0	90.—
Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wydawać i oceniać należy jako proszek o grubym (grossus), o ile nie przepisano „pulvis subtilissimus”.	
11. Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół i proszków, bez względu na ilość, w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	480.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 100 gr.	90.—
12. Za rozważenie ziół, jak również o grubych lub subtelnych proszków, za każdy proszek lub dawkę.	45.—
13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej, łącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków uży-	

Mk. fen.

Mk. fen.

tych i rozdzielenie jej na pigułki,
za pierwsze 30 pigulek 900.—
Za każde następne 30 pigulek po . . . 380.—

I. Pigułki o wadze ponad 0,60 liczą się
jak „boli”.

II. Za przesypanie pigulek należy po-
bierać podaną w taksie cenę użytego w tym
celu proszku. Liczyć należy nie więcej niż
2,0 na każde 30 pigulek. Jeżeli w receptce
nie wskazano proszku do przesypania, to
stosować należy proszek widłaku (Lycopo-
dium).

- b) Za pokrycie pigulek kolodjonem, za
każde 30 pigulek 480.—
- c) Za pokrycie pigulek balsamem tolu-
tańskim, za każde 30 pigulek . . . 480.—
- d) Za pokrycie srebrem, za każde 30 pi-
gułek 1100.—
- e) Za pokrycie pigulek żelatyną, karu-
kiem, kieratyną, za każde 30 pigulek 640.—

Przy powyższych robotach jest wliczona
i cena użytego materiału.

14. Za przygotowanie masy i podzielenie
jej na bolusy (boli), pastylki (rotulae
trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami,
do 5 sztuk 900.—
Powyżej 5, za każdą sztukę 45.—

15. Za robotę prasowanych tabletek
(tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past.
gumosi) z wszelkimi rękoczynami do 20 sztuk 300.—
Powyżej 20 sztuk za każdą 2.—

16. Za przygotowanie i podzielenie
czopków (suppositoria) i galek (globuli) z wszel-
kimi rękoczynami za każdą sztukę 230.—

17. Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile
ono jest niezbędne, plastra na sparadrapie
lub płótnie wielkości do 80 cm. kw. . . . 900.—
Za każde następne 20 cm. kw. 110.—
Za użyte płótno za 1 cm. kw. 2.—
Za użyty sparadrap za 1 cm. kw. . . . 3.—

Przy smarowaniu zwykłego plastra obli-
cza się na 20 cm. kw. 3,0 masy, a przy cienko
posmarowanym plastrze 1,5.

Jeżeli nie wskazana jest ilość plastra,
a oznaczona jedynie jego wielkość, to opłatę
za zużyty plaster oblicza się podług poniższej
tablicy:

	cm. kw.	zwykl.	clenk.
1. Forma auricularis	12,5	2,0	1,25
2. „ chartae lusoriae	50	8,0	4,0
3. „ volae manus minoris			
4. „ „ majoris	75	12,0	6,0
5. „ palmae „ minoris			
6. „ „ majoris	125	20,0	10,0
7. „ voluminis libri octavi	200	30,0	15,0
8. „ „ „ quarti	400	60,0	30,0

Mk. fen.

18. a) Za sygnaturę z odpisem recepty i kart-
ką do przyklejania sygnatury 105.—

- b) Za kartkę z firmą apteki, nazwiskiem
chorego i sposobem użycia lekarstwa,
a w razie potrzeby i odpisem recepty 65.—
- c) Za opieczetowanie lekarstwa wraz
z materiałami do tego niezbędnymi. 65.—
- d) Za owiązanie, pieczętkę i kartkę przy
sprzedaży odręcznej 35.—
Za dozowanie proszków wydawanych
w odręcznej sprzedaży za każdy . . 32.—

Opłaty, za opakowanie wymienione w tym
ustępie, mogą być pobierane jedynie w tym
wypadku, gdy przy wydawaniu lekarstwa zo-
stało ono uzupełnione w sposób przewidziany
w punktach a, b, c i d.

- 19. Za wydanie lekarstwa za receptą . 65.—
- 20. Za każdą jednorazową ekspedycję
nocną t. j. od chwili zamknięcia apteki do
chwili otwarcia, bez względu na to z jakiej
liczby przedmiotów ekspedycja się składa,
wolno doliczać 300.—

Za ekspedycję lekarstw według recept,
oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito”
„statim”, opłata dodatkowa nie może być
pobierana.

- 21. Za napełnienie kapsułek żelatyno-
wych jakimkolwiek środkiem leczniczym łącznie
z należnością za rozważenie i kapsułkę,
do 20 sztuk za każdą 20.—
Ponad 20 za każdą 14.—

1020.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 listopada 1922 r.

w przedmiocie wyłączenia powiatów: brasław-
skiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego
i wilejskiego z pod kompetencji izby skarbo-
wej w Brześciu n/B. i włączenia ich do okręgu
administracyjnego izby skarbowej w Wilnie.

Na podstawie art. 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca
1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów
skarbowych (Dz. P. P. P. № 65 poz. 391), oraz
p. 1 części 1 § 1 rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie tymczaso-
wego ustroju władz skarbowych na Ziemi Wileńskiej
i rozciągnięcia na tę ziemię niektórych ustaw i roz-
porządzeń (Dz. U. R. P. № 51 poz. 458) zarządza
się co następuje:

§ 1. Do terytorjalnego zakresu działania izby
skarbowej w Wilnie, określonego w części pierwszej
§ 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 lipca
1922 r. (Dz. U. R. P. № 58 poz. 522) włącza się
powiaty: brasławski, dziśnieński, duniłowiczowski
i wilejski i wyłącza je równocześnie z terytorjalnego
zakresu działania izby skarbowej w Brześciu nad
Bugiem.